

15.654 PREMIS - Ei POINT

Alma Olko – OLKOPHOTO PRESS

maig 2026

a.olle'coderch , nascut a la vora del Mediterrani, arquitecte urbanista, aparellador i fotògraf quantic afiliat a l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya, la Fundació Hervàs Amezcua per a les Arts i a h-associació per a l'art contemporani.

Meritada en concursos internacionals com l'organitzat per la ThyssenKrupp Elevator el 2009 a Dubai, el Kleflavik Internacional Airport Extension al 2002, a la Biennal Europea del Paisatge i a les Biennals d'Arquitectura del Vallés i de les Comarques Centrals i si el camerí de la seu de l'AFC a la Ciutat és una sorprenent caixa on delicadament i singular ens mostra el seu quefer en la praxis de la “venustas” la “firmitas” i la “utilitas”, és ben cert que el nostre convidat, Ei POiNT, no disposa d'una extensa obra arquitectònica en modo convencional i és a la fotografia on majoritàriament ha pogut desenvolupar llur creativitat i posar-nos al abast un gran voluml d'obres que a més a més reuneix un ampli ventall de reconeixements internacionals..., 2022 Architecture MP amateur dyscovery of the year, Gold level al Viewbug i Silver Level i top 50 BPS ranked al Photocrowd. Voreja les 400 exposicions arreu i quin portafoli ha estat guardonat en nombrosos concursos internacionals de fotografia entre els que cal esmentar els assolits al Siena IPA, Lens Culture Street PA, International.PA, Fine.Art.PA, Epson IPA Monochrome B&W PC, Crhomatic. A.IPC, the Yelow A, Tokyo IPA, Moscow IPA, PX3 PPh Paris, Zebra A, HIPA, B&W PA, London ICC, Lugano A, Siena CPA, Architecture AA, Urban PA, Spotlight A, TBWG A, FIBA A, Siena DCA, ND A, Budapest IPA, Close-Up POYPA, New York PA, MUSE PA, Monovisions PA, European PA, Architecture MPA ... i que a Barcelona la podem ja saborejar de forma permanent als vitralls del recentment inaugurat Mausoleu Metropolità...!!!!

Definit per la “IA” com un dels fòtografes amb més rellevància i participació a les plataformes internacionals de Lens Culture i Photocrowd, ens plau dur-lo en aquest espai ja que molt recentment ha ultrapassat el llindart dels 15.654 premis en concursos Internacionals de Fotografia...

Oph – bon dia

EP – bon dia tot lo dia...!

Oph – ens trobem de nou ...?

EP – sí, quan no t'atures i vas fent sorgeixen ocasions o esdeveniments que ho possibiliten oi...?...?

Oph – i tant..., i ara....

EP – doncs ho varem fer per primer cop al 5.218, després als 10.436 i ara toca per els 15.654.....

Oph – sí, varem iniciar-ho amb un número de 4 xifres i ara repetim amb un altre de 5 i que per cert torna a ser un xic estrany oi...?

EP – pòtser sí o pòtser no...

Oph - ho pot aclarir...?

EP - doncs mira..., estem en 1 societat de lletres on les xifres es mouen a tort i dret i no s'hi para en la dimensió adscrita a aquestes..., tanmateix els de ciències també hi col·laboren amb la seua abstracció

Oph - vaja...!

EP - de fet 15.654 com a número absolut no es pas un número que sigui gaire rellevant i si el compares amb un gúgol plex és realment insignificant

Oph - caram...!

EP - ..., però si ho posem en un contexte relativitzador aleshores la dimensió d'aquest número canvia radicalment

Oph - podries argumentar-ho...?

EP – tot i que els sous potser vagin pujant al ritme que no voldriem , no som capaços de seguir a la inflació i amb 15.654 € a la butxaca poques ximpleries

pots fer a BCN però 15.654 premis representa obtenir-ne un xic més de dos centenes per any i durant 75 de seguits...!

Oph – alsela...!, durant 75 anys...?, però si no els aparentes...?

EP – bé... de fet encara no els he complert..., i encara que hi vaig en camí, encara em queden alguns per fer...

Oph – aleshores com es menja això...?

EP – doncs encara que les mates diuen que son exacteshi han coses que s'escapen oi...?

Oph – sí, és tot un misteri..., i tornant al que comentaves vers el número de premis per any..., la calculadora en fixa 204, aixó representa al voltant de quatre premis a la semana...!

EP - exactament, són dos premis cada tres dies durant totes les setmanes del any i sense deixar-ne una de vacances ..., i a sobre durant una extensa vida laboral i sens defallir..., però prefereixo mirar-m'ho com 1 cada dia...

Oph – sí però hi ha algo que no me cuadra.....?

EP – si...?, doncs qué...?

Oph – doncs que la semana té set dies i si en rebs dos cada tres o com ho prefereixes, un cada quatre..., ?

EP – es clar..., vist d'aquesta manera la cosa tontolla oi...?

Oph – i tant..., no ho entenc

EP – es senzill, ben senzill...!

Oph – si així ho dius..., bé doncs com s'enten aixó...?

EP – amb la nova setmana laboral de 4 dies impulsada per les autoritats és fàcil d'entendre oi...? Durant 4 dies per setmana produeixes full i tens 3 dies de recompensa per fer el que vulguis...! has provat aquesta forma de fer...?

Oph – potser que ocasionalment algun cop ho hagi fet però tant de temps com ho has fet..., això és excepcional oi...?

EP – sí potser que ho sigui i donar-te'n compte, proposar-t'ho i fer-ho...

Oph – ha estat genial oi...?

EP – sí..., és una forma de poder distribuir el que fas d'una manera que molts no hi esteu avesats...

Oph – i això que suposa...?

EP – doncs que aquesta seriació quasi similar de períodes diversos de temps et permet poder realitzar altres activitats que ls finde que els que habitualment disposa el people no s'ho pot proposar...!

Oph – qui ho pogues fer oi,,,? Bé anem per parts..., com es pot arribar a aquesta quantitat de premis oi...?

EP – doncs mira..., anant pas a pas

Oph –Bé..., això ha estat un no parar oi...?, has seguit alguna rutina...?

EP – i tant..., ha estat un intens no parar de preparar, presentar i veure que ha passat...

Oph - que fàcil m'ho has posat oi...?

EP - a l'arquitectura que és d'on m'he format estem obligats a quantificar l'art...

Oph - bé doncs seguim..., com s'arriba aquí...?

EP - doncs amb un contingut divers i fent-lo circular en els canals adequats i sobretot ser constant,... molt constant

Oph - ho podries concretar...?

EP - en quan a contingut, manego 1 portafoli d'unes 2.200 fotos de temes diversos on l'arquitectura hi predomina per sobre del paisatge i també la fotografia esportiva,i les composicions amb objectes hi tenen també el seu espai

Oph - I el retrat...?

EP - el retrat hi és de forma testimonial si bé el poc que hi ha, té el seu pes i a més a més en algú cas he fet escola...

Oph - sí..., a quin...?

EP - a les BBC

Oph - i en lo dels "canals" a que et refereixes...?

EP - doncs a escollir els concursos on hi pots obtenir un bon score i d'acord amb les meves preferències, els concursos on la fotografia d'arquitectura hi tingui espai és on principalment hi participo

Oph - en el teu llistat de premis quasi tots son al estranger

EP - exactament, a fora del Estado és on hi rau la quasi totalitat de concursos d'arquitectura

Oph – per cert..., tampoc tens premis a l'àmbit federatiu

EP – de les de fotografia no però si que en tinc 1 a la FIBA..., la internacional del basket...!

Oph – com pot ser aixó...

EP – aquesta és una història que també a joves promeses del futbol els passa i que fa que es saltin passos en la seva etapa formativa... En el meu cas no és ben bé així però hi ha certa similitut...

Oph – aviam...

EP – la Federació aporta el mateix modus operandi que els concursos a nivell estatal ja que aquests s'emmirallen en les propostes d'aquella...

Oph - amb el teu extens volum de premis sobta que la teva obra no sigui gaire coneguda al País oi...?

EP - sí, aquest és un fet diferencial i podriem dir que és propi de la idiosincràsia del País

Oph - explica't...

EP - a Catalunya el cult al exotisme hi és força arrelat..., un fet que potser s'instal·là des de fa uns segles en la nostra societat que fa que tingui molta rancança en valorar lo que té a prop i s'escapuleix en l'exotisme per a sobreviure culturalment mentre va aprofundint amb lo seu desarrelament

Oph - parlans de la teva obra...

EP - si en els meus inicis vaig transitar per l'abstracció lumínica al entrar en contacte amb la AFC vaig anar derivant cap a una expressió menys deslligada de la forma natural on lo que s'etiqueta com a fotografia hi trova la seva aparença més generalitzada. Tanmateix les activitats que he viscut tant a la FHA com a "h" han contribuït a donar un contingut estèticament diferencial i polièdric.

Oph - però hi ha quelcom diferencial amb el teu portafoli oi...?

EP - sí..., deriva del mètode de fer la imatge, majoriament m'expresso a l'àmbit de les panoràmiques

Oph - i aixó que suposa...?

EP - doncs que el punt de vista que faig servir fa que gaudeixi d'una imatge amb multitud de plans, contrastos i il·luminacions sent a l'ambit de la fotografia d'arquitectura on aquest modus de fer adquireixi una major expressivitat

Oph - quina especialitat de la fotografia destacaries...?

EP - la fotografia és la "pintura" del segle XXI i totes les seves especialitats tenen el seu grau d'interés però si me tinc que quedar amb una, la d'arquitectura és la meva preferida

Oph - sembla obvi..., però perquè...?

EP - factors d'escala, estocitat del model, atmosfera poc arrengeable i disposar d'un estudi on difícilment el pots modificar

Oph - has esmentat que formules les teves expressions a l'ambit de les panoràmiques, que tenen aquestes d'especial...?

EP - les panoràmiques son 100 x 100 digitals i és aquí on hi arriben al seu zènit, tanmateix sense el post-processat alfanumèric les panoràmiques ho tindrien cru. Tanmateix i derivat de les pròpies panoràmiques també hi ha un fet diferencial respecte a la presa tradicional de la fotografia i és que arribo al estudi sense un arxiu sortit directament de la càmera per procedir al pos-processat. Aquí es interessant l'apunt que fa en Joan Manel Amigó respecte a la meva forma de procedir ja que m'etiqueta com "apòstol del trencadís"...!

Oph - t'havies fixat aquesta xifra com a objectiu a assolir...?

EP - realment en un inici, lo fet de participar en concursos no tenia la idea d'assolir un determinat número de premis sinó la de objectivitzar el meu quèfer en un món que és molt subjectiu i al anar obtenint les meritacions i anar-les acumulant aleshores et plantejes arribar-hi i en el meu cas el fet de de que fos posible pasar

l'Ecuador, com així ho fou el assolir la fita a l'any del Centenari de l'AFC aleshores ja tens un ritme i una marxeta que tal com diuen els maathonians als passar el mur dels 30..., el que queda ja és de baixada

Oph – aquell 2023 fou un any ben especial oi...?

EP –si que ho fou i és un any a recordar...!

Oph – deixa-ho anar...

EP – a més a més de ser l'any del centenari de l'AFC ..., esdevingué la cirereta d'un pastís que s'inicià tot just a les darreries del 22 amb lo premi al AMP i les altres publicacions de l'esmentat Centenari com ho son el llibre i el video. Tanmateix, el fet de que aquell any també hi celebrà els 25 del meu inici professional com a arquitecte ho ha acabà d'arrodonir...!

Oph – un any plé d'esdeveniments oi...?

EP –si i la cosa continuà al 24 on a més a més de culminar el centenari de la mare que al Juliol va traspasar, també s'inaugurà a la Ciutat un espai dedicat a la memoria dels barcelonins on a modus de vitralls, hi rauen 12 imatges meves a gran format on es testimonien vestigis dels modernistes ...!

Oph – un espai d'aquesta significancia és quelcom a destacar oi...?

EP –sí i en aquest món d'imatges virtuals, un espai plé de sensacions com ho és el del Mausoleu Metropolità es una proposta concretada en físic que genera un fet diferencial no només pel caire d'emergència a la configuració d'una ciutat tal com citava l'Aldo Rossi sinó també pel tamany i gran format de la intervenció ...!

Oph – i tenint en compte la capitalitat de l'arquitectura al 2026...

EP – de moment al juny inauguraré dues exposicions a la mateixa semana, una a Barcelona i l'altre a Vic i que es podran visitar fins quasi a finals de juliol...

Oph – suposo que versaràn sobre temàtica d'arquitectura oi...?

EP – sí..., una ho farà vers un somni gaudinià i l'altre sobre l'arquitectura del modernisme i des d'aquest espai insto a que es resti atent a la difusió i que un cop hi aneu a veure-les aleshores reflexioneu vers el que es mostra...

Oph – al començament esmentaves que la teva setmana tenia 2 parts, els concursos en són una i el “finde” que t'ha suposat...?

EP – doncs de moment aquest interregne temporal em permet desenvolupar altres activitats que tenia en desenvolupament aletargat des de fa temps i d'altres que vagin posant-se en el camí i que donin visibilitat al que vaig proposant

Oph – bé doncs restarem amatents al que ens vas oferir oi...?

EP –sí..., veurem qué, quan i on els projectes es van concretant ...!

Oph - ara t'ho vaig a posar difícil..., de totes les obres guardonades quina és la millor

EP - aixó de les fotos favorites és una qüestió que te la seva dificultat i com que la meua producció és a l'àmbit de les panoràmiques em permeto el luxe de citar-ne un per a cada especialitat i així doncs “Aldejarfoss” en el cas de les planorames, “Kerepacupai vená” als vertorames, “evasion” als matriorames i “the Lord of the Forest” als spherorames

Oph - be, n'has citat quatre..., totes elles excepcionals però insisteixo, amb quina te quedes...?

EP - sí totes son molt especials però si m'he de quedar amb una, em decanto per la darrera “the Lord of the Forest”, els spherorames son la meua marca d'identitat i a més a més en aquesta imatge he tret a la llum un secret que l'autor de l'edifici no va deixar escrit...!

Oph - encarem el final..., creus que pot haver-hi un abans i un després amb la fita de premis que has assolit...?

EP - aquesta pregunta és la que té tota la pinta de ser la del milió de dòlars...!, doncs potser així hauria de ser però amb lo tarannar d'aquesta societat que rau al País no crec que la cosa canviï res. Sí que cal dir que un cert reconeixement em facilitaria contactes i disposar d'accessibilitat millorada a determinats llocs arquitectònics. Tal com deixà sentenciat en Quico, el Celio, lo Noi i lo Mut de Ferreries si no la fas grossa no se'n parla ..., de moment aquí estic i ja vorem que hi esdevé...

Oph - els artistes mai us atureu, tens projectes de futur...?

EP - sí i encara que actualment i per motius familiars la meva activitat exterior resta força limitada, els projectes no paren de bullir i si no hi arriben a concretar-se en físic, al menys espero que hi hagin restes virtuals

Oph - seguiràs fotografiant de per vida...?

EP - tot i les limitacions que la fotografia encara mostra, mentres circulin els electrons faré i cercaré grafiar amb la llum...!

Oph - moltes gràcies Ei POiNT per les teves aportacions..., has aportat tot un seguit de temes que per limitacions d'espai han restat oberts i esperem veure'ns de nou per a seguir aprofundint

EP - cap problema Alma, arribar on he arribat ha estat una travessa en un desert, una experiència amb moltes vivències i que els mitjans de comunicació heu de valorar i fer partíceps a la societat i com que el temps ens la tornat a jugar, quan hi hagi una nova oportunitat per anar seguint'ho comentant, allí hi seré...

ALDEYJARFOSS

EVASION

KEREPACUPAI VENÀ

THE LORD OF THE FOREST

Ei POiNT, quantic photographer.

E-MAIL: dauconsult@coac.net

<https://www.lensculture.com/ei-point>